

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΜΕΣΟΓΑΙΑΣ & ΛΑΥΡΕΩΤΙΚΗΣ

ΚΗΡΥΓΜΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΩΝ ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 2017

ΚΥΡΙΑΚΗ Α΄ ΛΟΥΚΑ (Λουκ. ε΄, 1-11)
24 Σεπτεμβρίου 2017

Τὸ γεγονὸς τῆς κλήσης τῶν πρώτων μαθητῶν διηγοῦνται ὅλοι οἱ εὐαγγελιστές, ἐνῶ ὁ Λουκᾶς, στὴ σημερινὴ εὐαγγελικὴ περικοπή, ἀφηγεῖται ἐπιπλέον καὶ τὸ ἐκπληκτικὸ ψάρεμα ποὺ ἔγινε ἀπὸ τοὺς μαθητὲς μὲ τὴν ὑπόδειξη τοῦ Ἰησοῦ. Αὐτὸ γίνεται ὅχι γιατὶ ἐνδιαφέρονται νὰ μᾶς περιγράψουν, ὡς ιστορικοί, τὸ ξεκίνημα τοῦ Ἰησοῦ στὸ ἐπὶ γῆς ἔργο Του, ἀλλὰ γιατί, στὸν τρόπο ποὺ δέχτηκαν οἱ ψαράδες τὴν πρόσκληση καὶ ἀνταποκρίθηκαν ἀμέσως, βλέπουν τὸ πρότυπο γιὰ τὸ πῶς πρέπει νὰ δέχεται ὁ ἄνθρωπος τὸ θεῖο κάλεσμα.

Ἐτσι, ἐρμηνεύοντας τὴ σημερινὴ εὐαγγελικὴ περικοπή, μποροῦμε νὰ σταθοῦμε πρῶτα στὸ ὅτι τὸ προσκλητήριο ἀπευθύνεται στοὺς ὑποψήφιους ἀποστόλους, τὴν ὥρα ἀκριβῶς ποὺ αὐτοὶ βρίσκονταν στὶς ἔργασίες τους καὶ μάλιστα στὸ πέρας μιᾶς κοπιαστικῆς νύχτας χωρὶς ἀποτελέσματα.

Ἡ πράξη αὐτὴ τοῦ Κυρίου μᾶς βοηθεῖ νὰ κατανοήσουμε τὴν ἐκτίμησή του στὴν ἔργασία καὶ τὴν ἐμπιστοσύνη Του στοὺς ἀνθρώπους τοῦ καθημερινοῦ μόχθου. Ὄταν ἀποφάσισε νὰ ἐκλέξει τοὺς ἀποστόλους Του, δὲν ἦλθε στὴν Ἀθήνα γιὰ νὰ βρεῖ σοφούς, δὲν πῆγε στὴ Ρώμη γιὰ νὰ ζητήσει ἰσχυρούς, δὲν ἀνέβηκε κὰν στὰ Ἱεροσόλυμα γιὰ νὰ καλέσει ἱερεῖς καὶ νομικούς, ἀλλὰ «ἐστὼς παρὰ τὴν λίμνην Γεινησαρέτ» κάλεσε πρῶτα μερικοὺς ψαράδες, δηλαδὴ ἀπλοὺς ἀνθρώπους τοῦ λαοῦ, ποὺ ζοῦσαν μὲ τὴν καθημερινή τους ἔργασία. «Τὰ μωρὰ καὶ τὰ ἀσθενῆ του κόσμου ἔξελέξατο ὁ Θεός... ἵνα ἡ πύστις ἡμῶν φανερωθῇ μὴ ἐν σοφίᾳ ἀνθρώπων ἀλλ' ἐν δυνάμει Θεοῦ» τονίζει ὁ ἀπόστολος Παῦλος.

Ἐὰν ὁ Χριστὸς ἔξέλεγε γιὰ τὸ ἔργο Του σοφοὺς καὶ δυνατούς, θὰ θεωροῦνταν ἀνθρώπινο κατόρθωμα ἡ νίκη τοῦ Σταυροῦ. Ἀλλὰ «ὅπως μὴ καυχήσηται ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ πᾶσα σάρξ» καὶ «ἵνα πᾶν στόμα φραγῇ», ὁ Ἰησοῦς προνόησε καὶ κάλεσε τοὺς ἀποστόλους ἀπὸ τὶς τάξεις τῶν ψαράδων καὶ τῶν ἔργατῶν.

Ὑπάρχει ὅμως καὶ ἔνας ἄλλος λόγος γιὰ τὸν ὄποιο ὅλοι σχεδὸν οἱ ἀπόστολοι ὑπῆρξαν ἔργάτες. Ὄταν τοὺς καταρτίζει ὁ Ἰησοῦς γιὰ τὸ ἔργο τοῦ εὐαγγελίου, τοὺς ὄμιλεῖ γιὰ κόπους, γιὰ στερήσεις, γιὰ διωγμοὺς καὶ ἀγῶνες ποὺ τοὺς περιμένουν στὴν ἀποστολή τους. Δὲν θέλει, λοιπόν, σοφοὺς καὶ γραμματεῖς καὶ μωροὺς συζητητές, ποὺ μετροῦν τὰ πράγματα μὲ τὸν πῆχυ τῆς λογικῆς καὶ ἔξαρτοῦν τὰ πάντα ἀπὸ ἀνθρώπινους παράγοντες, ἀλλὰ ζητεῖ

άνθρωπους μαθημένους νὰ παλεύουν καὶ νὰ ἀγωνίζονται, ποὺ νὰ γυνωρίζουν ἀπὸ φτώχεια καὶ κόπο, ἀπὸ κινδύνους καὶ κακοπέραση, ἀνθρώπους ποὺ ἡ ζωὴ καὶ ἡ ψυχὴ τους εῖναι ἡ ἐργασία. Ἐργάτες τοῦ εὐαγγελίου ἥθελε ὁ Χριστὸς καὶ ἐργάτες τῆς ζωῆς ἐκάλεσε.

Ἐνα δεύτερο σημεῖο, ποὺ θέλει νὰ τοιίσει ἡ διήγηση, εῖναι ἡ ἐμπιστοσύνη τῶν μαθητῶν στὸ πρόσωπο τοῦ Χριστοῦ καὶ ἡ προθυμία ὑπακοῆς στὰ λόγια του. Ἐνῶ ἡ ὥρα ἦταν ἀκατάλληλη γιὰ ψάρεμα καὶ οἱ μαθητὲς κουρασμένοι, ὁ Πέτρος ἀπαντᾶ στὸ Χριστὸ «Διδάσκαλε, ὅλη τὴν υὔχτα παιδευόμασταν καὶ δὲν πιάσαμε τίποτε, ἐπειδὴ ὅμως τὸ λὲς ἐσὺ θὰ ρίξω τὸ δίχτυ». Ἡ θαυματουργικὴ ἀλιεία ἦταν ἀποτέλεσμα τῆς πίστης τῶν μαθητῶν. Ὁ Χριστὸς δὲν κάνει τὸ θαῦμα γιὰ νὰ ἐντυπωσιάσει ἀλλὰ γιὰ νὰ δείξει προκαταβολικὰ πόσους καρποὺς θὰ ἀποφέρει ἡ ὑπακοὴ στὸ πρόσταγμά του καὶ ἡ ὄλοπρόθυμη ἀφοσίωση σ' αὐτό.

Πραγματικά, ἡ ἀλιεία τῆς οἰκουμένης ἀπὸ τοὺς μαθητὲς τοῦ Χριστοῦ ἀργότερα δὲν ὑπῆρξε λιγότερο ἐκπληκτικὴ καὶ θαυματουργική, ἐπειδὴ δὲν κοπίασαν μόνοι τους ἀλλὰ μὲ συμπαραστάτη τὸν Χριστὸ καὶ καθοδηγὸ τὸ Ἅγιο Πνεῦμα.

Τὸ τρίτο σημεῖο ποὺ πρέπει νὰ σχολιαστεῖ εῖναι πὼς ἡ παρουσία τοῦ Χριστοῦ καὶ ἡ θαυματουργικὴ ἀλιεία ὁδηγοῦν τὸν Πέτρο στὴ συναίσθηση τῆς μηδαμινότητάς του καὶ τῆς γύμνιας του καὶ τὸν κάνουν νὰ ὁμολογήσει: «βγὲς ἀπὸ τὸ καϊκὶ μου, Κύριε, γιατὶ εἴμαι ἄνθρωπος ἀμαρτωλός». Ἡ ὑψηλὴ ἰδέα ποὺ ἔχουμε γιὰ τὸν ἐαυτό μας δημιουργεῖ ἔνα τεῖχος ποὺ ἐμποδίζει τὴ χάρη τοῦ Θεοῦ νὰ μᾶς ἀγγίξει, ἀντίθετα ἡ συναίσθηση τῆς ἀμαρτωλότητάς μας προκαλεῖ τὴν ἐνέργεια τῆς χάριτος τοῦ Θεοῦ.

Ἀγαπητοὶ ἀδελφοί, ἡ ὄλονύκτια μάταιη ἐργασία τῶν ψαράδων τῆς Γευνησαρὲτ δείχνει καθαρὰ τὴν ἀδυναμία νὰ σωθεῖ ὁ κόσμος μὲ ἀνθρώπινα μέσα. Τὸ θαῦμα τοῦ Χριστοῦ καὶ τὰ λόγια Του στὸν Πέτρο φανερώνουν τὸ ἔργο τῆς θείας οἰκονομίας, ποὺ μὲ τοὺς ἀποστόλους καὶ τὴν Ἐκκλησία, κατακτᾶ καὶ σώζει τὸν κόσμο. Ἡ κατάκτηση αὐτὴ καὶ ἡ σωτηρία θὰ συντελεῖται σὲ κάθε ἄνθρωπο, γιὰ νὰ ἀναινεώνεται καὶ νὰ ἐπαληθεύεται μέσα στὴν ιστορία ὁ λόγος τοῦ Χριστοῦ πρὸς τὸν Πέτρο «ἀπὸ τοῦ νῦν ἀνθρώπους ἔσῃ ζωγρῶν».

Ἄμην.

[dkpdf-button]